

og paa et bestemt Sted ogsaa tillige en saglig Opfattelse af Nødvendigheden af at løse hele det store Spørgsmaal om Bierhverv nu, ankre det saa fast i Virkeligheden, at vi, naar vi gaar fra denne Sags Behandling; kan sige, at det første Skridt er gjort paa en saadan Maade, at en samlet Løsning er definitivt sikret.

Vilhelm Rasmussen: Hvis ikke det ærede Medlem Hr. Rode havde støttet Underændringsforslagene om Sprogrensning, skulde jeg ikke have taget Ordet, men naar et saa højt anset Medlem understøtter disse Forslag, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at de forekommer mig at være alt for slet forberedte. Hvad en Gesandt er, ved alle, men en Sendemand er et helt andet Begreb. Den ærede Ordfører (Moltesen) har selv anført, at Husmændene har Sendemænd; de er ikke Gesandter, i alt Fald faar de ikke Gesandt-gager. Paa lignende Maade er det ogsaa et tvivlsomt Forslag at erstatte Gesandtskab med Senderaad. Ifølge Sproganalogi er et Senderaad en Forsamling af Mennesker, som sender nogle Personer ud, men det er slet ikke det, et Gesandtskab er, det er en Forsamling af Personer, som sendes ud. Endnu mærkeligere forekommer det mig, at en ivrig Sprogrenser ønsker at indføre Ordet Senderaadschef. Der er Sprogrensningen ikke gennemført, der har man i Slutningen af Ordet et meget mere fremmed Ord end Ordet Gesandt. Hvad jeg vil bebrejde det ærede Medlem, er, at han, naar han endelig ønsker at rense Sproget, kaster sig over et eneste Ord i Stedet for at gaa systematisk til Værks. Der er i dette Lovforslag en lang Række langt mere fremmede Ord end Ordet Gesandt, der er Chef, Konsul, Attaché, Kasserer, Sekretær, Assistent, Bureau, Generalkonsul, Arkivar og mange flere. Hvorfor i Alverden vil en Sprogrenser, naar han endelig ønsker at rense Sproget, ikke gaa systematisk og grundigt til Værks, men blot kaste sig over et eneste Ord? Det begriber jeg aldeles ikke. Jeg vil derfor foreslaa Tingets Medlemmer, at de foretager en ganske stilfærdig og lempelig Begravelse af dette Ændringsforslag.

Da jeg paa denne Maade har faaet Ordet, vil jeg gerne med to Ord motivere, hvorfor jeg har sluttet mig til det radikale Mindretal i Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Direktørpost. Jeg kan helt henholde mig til, hvad der af Mindretallet er skrevet om denne Sag i Betænkningen, og til

de Bemærkninger, den ærede Ordfører for dette Mindretal (Niels Petersen) har gjort om dette Spørgsmaal. Men dertil vil jeg føje en Betragtning endnu. Jeg sætter, at der er en Direktør, og saa foregaar der et Regeringsskifte, som medfører, at en ny Minister faar Udenrigstjenesten under sig. I saa Fald maa eet af to blive Tilfældet: Enten kan den nye Minister ikke samarbejde med Direktøren, som han har arvet fra sin Forgænger, fordi denne Direktør er valgt saaledes, at han selvfølgelig i udenrigspolitisk Henseende er i nøje Overensstemmelse med Forgængeren, og hvis det indtræffer, maa Udenrigsministeren afskedige Direktøren, og saa har man netop ikke opnaaet den Fordel, som var tilsigtet, at samle en uhyre Mængde Sagkundskab i en enkelt Mands Person, eller ogsaa, hvis Ministeren ikke afskediger denne Direktør, med hvem han er i politisk Uoverensstemmelse, er det Direktøren, der er den faktiske Udenrigsminister, og saa er Parlamentarismen krænket, den, som den nuværende ærede Udenrigsminister i Dag har talt saa varmt for. Af de Grunde, jeg forud har anført, maa jeg henstille til alle Tingets ærede Medlemmer, at vi bliver ved det nuværende.

Holstein: Maa jeg i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser om Bierhvervsspørgsmaalet have Lov til at sige, at jeg tror, det her drejer sig om en begyndende Kræftskade i vort Samfund, som det er af den største Betydning snarest at faa opereret væk; hvis Operationen bliver udsat paa ubestemt Tid, er der, tror jeg, en Fare for, at Sygdommen kan blive uhelelig.

Det ærede Medlem Hr. Rode omtalte mit Forslag om Nedsættelse af et udenrigspolitisk Udvalg. Den Affattelse, der er givet i § 1 i Statutterne for det tidligere politiske Udvalg, vi havde, giver i Virkeligheden alt, hvad jeg havde tænkt mig med et saadant Udvalg. Det hedder der, at Udvalget har til Opgave at være et sagligt Mellemlid mellem Rigsdagens Partier og Regeringen og kan som saadant begære og modtage Oplysninger fra Regeringen om Forhold, som det menes at være af Betydning for Rigsdagen at faa oplyst, derunder ogsaa særlig Rigets Forhold uadtil. Det er netop det, jeg mener, skulde være Formaalet med et saadant Udvalg. Der er jo mangfoldige Spørgsmaal, som der slet ikke er nogen som helst Grund til at tage op til Debat i Tinget hverken of-